

Iktatószám	Budapestre vonatkozó ujságcikkek		Osztályozás
	Szerző		Tárgy 352
	Cím	Pipogya határozat.	Hely
	Forrás:	Magyar Hírlap.	Idő "1901"
	Bp.	1901 4/29	Személy
(Hely)	(Idő)	(Köt. v. füz.)	Helyezés 352.02 "1901"

Pipogya határozat.

— Saját tudósítónktól. —

A városnak van egy alapítványa, a *Ferencz József* koronázási jubileumi-díj, melynek kamatait tudományos munkák jutalmazására fordítják. A tanügyi bizottság kiküldött egy vegyes bizottságot, melynek négy tagja ismert tudós és akadémikus. Ezek határozzák meg, hogy kinek adják oda a díjat és az alapítványi okirat értelmében előterjesztést tesznek a közgyűlésnek, amelynek ebben a kérdésben csak jóváhagyó, illetve szankcionáló joga van. Ez természetes, mert a közgyűlés nem bírálhatja felül a szakemberek és arra hivatottak véleményét, valamint nem juthat abba a helyzetbe sem, hogy több jelölt között válaszszon, ha a bizottság egy író és annak munkáját javasolja a díjjal kitüntetni. Az idén azonban másképpen történt. A vegyes bizottság azt javasolta ugyanis a közgyűlésnek, hogy a díjat *Bodnár Zsigmond* egyetemi tanárnak adják ki. A közgyűlés azonban ide nem tartozó, mondjuk: személyes okokból nem fogadta el a bizottság javaslatát és kimondta, hogy nem adja ki *Bodnárnak* a díjat és újabb előterjesztést kért. A vegyes bizottság tagjai megsértett önérzetükben megbízatásukról lemondottak. A közgyűlésnek ezt a határozatát pedig megfélebbezte *Kasics Péter* a vallás- és közoktatásügyi miniszterhez.

A miniszter a felebbezés következtében feloldotta a közgyűlésnek ezt az érthetetlen és bántó határozatát és leiratában felhívta a fővárostörvényhatóságát, hogy a vegyes bizottság előterjesztése értelmében a díjat *Bodnár Zsigmondnak* szolgáltatassa ki.

Ezzel az ügyvel és a miniszter leiratával

foglalkozott a mai ülésében a jogügyi bizottság. A leirat utolsó része nagy vitát keltett. Résztvettek benne: *Neumann Armin dr.*, *Fraenkel Sándor dr.*, *Friedmann Bernát dr.*, *Fülepp Kálmán* tiszti főügyész és *Lung György* tanácsnok. A szónokok nagy része tiltakozott a leiratban foglalt utasítás ellen, mely sérti a főváros autonóm jogait és azzal össze nem férhetőnek jelentették ki.

A bizottság ezután meghozta a határozatát, mely így szól: *A bizottság javasolja a közgyűlésnek, hogy adja ki a díjat Bodnár Zsigmondnak, azzal a kijelentéssel, hogy a székesfőváros törvényhatósága ezt a saját akaratából és nem a miniszteri utasítás alapján teszi.*

Ez a határozat legalább is gyerekes. Vagy igaza volt a közgyűlésnek, amikor a díjat *Bodnártól* megtagadta, vagy nem. Ha igaza volt, akkor módjában van e határozatát fentartani, és amennyiben ismét feloldaná a határozatát, élhet az autonómiaja által biztosított jogokkal: *felírhat az országgyűléshez.* Ha pedig jogtalanul tagadta meg *Bodnártól* a díjat, akkor örüljön a miniszter leiratának, hogy alkalmat adott egy tapintatlan hibának a kijavítására. De minden esetben nevetséges olyan határozatot hozni, amelyben enged a miniszter felhívásának és akaratára ellenében pedig előbbi határozata ellenére kiadja a díjat

Bodnárnak azzal, hogy ezt a saját akaratából teszi. Ha kénytelen oda adni *Bodnárnak* a díjat, minek az a nem igaz és a tényeknek meg nem felelő indokolás, hogy saját akaratából cselekszik? Azután meg mire való jajgatni, hogy megsérti a miniszter a főváros autonóm jogait? Azt hisszük, hogy a miniszter e tényével jobban megóvta a város autonómiáját és komolyságát, mint a mult-kori és a mai határozat. Az ilyen eljárás többet árt a város komolyságának és jó hírnevének, mint a miniszternek nézetünk szerint helyes, a bizottság nézete szerint pedig autonomsértő leirata.

A határozat ránk azt a benyomást teszi, mintha valaki dühös és tehetetlenségében ökleit a zsebébe szoritja. Bezzeg künn járnak ezek a kezek, amikor a kormánytól kérni kell valamit. Akkor nem beszélnek autonómikus jogokról, lealázásról, hanem várják a kormánytól, hogy támogassák és a bajból kihuzzák.